

Sygn. akt IX W 872/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 sierpnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – stażysta Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 01/04/2014r., 20/05/2014r., 17/06/2014r., 31/07/2014r. sprawy

J. B.

s. J. i A. z domu H.

ur. (...) w R.

obwinionego o to, że:

w dniu 27 grudnia 2013r. o godz. 16:40 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując autobusem marki S. o nr rej (...) podczas zmiany kierunku jazdy przekroczył oś jezdni i nie zachował bezpiecznej bocznej odległości od kierującego samochodem marki N. (...) o nr rej (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 Prawo o Ruchu Drogowym, art. 3 ust. 1 Prawo o Ruchu Drogowym

ORZEKA

I. **Uniewinnia** obwinionego **J. B.** od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 Prawo o Ruchu Drogowym, art. 3 ust. 1 Prawo o Ruchu Drogowym

II. Koszty postępowania w części uniewinniającej wyroku przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

S.. akt IX W 872/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2014r. uniewinnił obwinionego J. B. od tego, że w dniu 27 grudnia 2013r. o godz. 16:40 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując autobusem marki S. o nr rej (...) podczas zmiany kierunku jazdy przekroczył oś jezdni i nie zachował bezpiecznej bocznej odległości od kierującego samochodem marki N. (...) o nr rej (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. od popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 Prawo o Ruchu Drogowym, art. 3 ust. 1 Prawo o Ruchu Drogowym

Obwiniony J. B. z zawodu kierowca jest zatrudniony w (...) O. z wynagrodzeniem około (...) Żona obwinionego i dwoje dzieci pozostają na jego utrzymaniu. Nie był uprzednio karany.

(dane osobopoznawczek.42)

W dniu 27 grudnia 2013r. około godziny 16:40 na skrzyżowaniu ul. (...) z W. w O. , od strony ul. (...) w kierunku W. poruszały się dwa pojazdy, wykonujące manewr skrętu w prawo ,znajdując się na sąsiadujących s pasach. Pojazd m-ki S. nr rej. (...), kierowany przez obwinionego J. B. znajdował się na prawym pasie , a pojazd m-ki N. (...) nr rej. (...) kierowany przez M. C. (1) na pasie lewym. Podczas przemieszczania się obydwu pojazdów w prawą stronę doszło do kolizji. Nie ustalono śladów na drodze , rzeczywistego miejsca kolizji oraz pozycji kolizyjnych pojazdów . Rozpytani na miejscu uczestnicy zdarzenia podawali sprzeczne wersje co do okoliczności , przebiegu i miejsca kolizji .Pojazdy do czasu przyjazdu Policji zjechały z miejsca zdarzenia. Policjanci przybyli na miejsca zdarzenia przeprowadzili oględziny obydwu pojazdów. W pojeździe m-ki N. (...) stwierdzili zarysowaną oponę koła prawego tył , zarysowany i wgnieciony błotnik prawy tył na wysokości od 57cm do 94cm od podłoża na długości 57cm oraz na wysokości od 78 do 101cm od podłoża na długości 9,5cm zarysowane i wgniecione poszycie boczne kabiny pasażerskiej prawa strona na wysokości 59,5cm do 122cm od podłoża na długości 50cm.

Z kolei w pojeździe m-ki S. został zarysowany narożnik lewy przód na wysokości od 29cm do 129cm od podłoża na długości 18cm.

Kamera znajdująca się w autobusie nie zarejestrowała zdarzenia drogowego. Obwiniony nie zgłosił , że nie działa prawidłowo , mimo , że dysponował podglądem z jej zapisu. Nie została przeprowadzona przez (...) kontrola techniczna ani dokumentacja zdjęciowa w/w zdarzenia.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego J.B. ,k.42-42verte , notatka urzędowa k.13, szkic sytuacyjny k.14 ,protokół oględzin k.15,16, notatka urzędowa k.17-19, płyta CD k.22, zeznania świadków M. C. k.42verte-43, m. J. k.43,, J. O. k.69-69verte, opinie biegłych z zakresu ruchu drogowego k. 45-52 ,71-85)

Obwiniony J. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia . Wyjaśnił , że jadąc ul. (...) w stronę Osiedla (...) skręcał w prawo w ul. (...) N. jechał lewym pasem.. Widział jak środek N. był na wysokości przedniego lewego rogu autobusu. Po wychodzeniu z łuku w prawo doszło do kolizji. Podał , że do zdarzenia doszło na prawym pasie na , którym się znajdował się , ponieważ kierowca N. skrócił drogę i zjechał ją autobusowi. Stwierdził , że obydwa pasy po których się poruszali są jednakowej szerokości . Zaprzeczył , że przekroczył oś jezdni. Podał , że już na ul. (...) przybrał nieco lewego pasa i dlatego mógł spokojnie przejechać swoim pasem w ul. (...). Do kolizji doszło lewym przednim narożnikiem autobusu ze środkową częścią N. między drzwiami z prawej strony .Pojazdy zatrzymały się i zjechały na pobliski przystanek oddalony o około 10m. Obwiniony twierdził , że to pojazd N. na niego najechał , bo jako pojazd osobowy wykonał szybciej manewr skrętu .

(wyjaśnienia obwinionego J. B. o k.442-42v.)

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego zasługują na uwzględnienie jedynie w części , co do samego faktu kolizji i uszkodzeń obydwu pojazdów. W pozostałej części Sąd uznał je sprzeczne co do miejsca zdarzenia i przebiegu kolizji, w świetle wersji wskazywanej przez drugiego uczestnika ruchu tj. kierującego pojazdem m-ki N. (...) (...)M. C. (1) , której nie można odmówić waloru wiarygodności.

O istotnych kwestiach zeznał świadek J. O. (2) informatyk z (...) , że obwiniony jako kierowca autobusu S. na bieżąco ma podgląd czy kamera zamontowana w autobusie jest sprawna i w razie przerw w nagrywaniu powinien to zgasić , Obwiniony nie zgłosił ustek , mimo , że kamera, restartował co 2 minuty. Ponadto o czym widział kierowca wyłączony silnik pojazdu powoduje wyłączenie rejestratora. Okoliczność ta ma znaczenie ,ponieważ kamera nie zarejestrowała kolizji i tego co po niej nastąpiło.

Natomiast istotnych treści do sprawy nie wnoszą zeznania M. J. dyrektora handlowego w spółce (...) -ter .

Z relacji M. C. (1) wynika , żejechał lewym pasem ruchu obok autobusu S.. Po minięciu świateł ,podczas wyjazdu z ul. (...) w W. początkowo znajdował się nieco z tyłu , potem przyśpieszył i stopniowo wyprzedzał autobus. Za przejściem dla pieszych ,gdym praktycznie wyprzedził już autobus ,doszło do kolizji. Stwierdził , że przód autobusu uderzył między drzwiami z prawej strony a kołem tylnym z prawej strony Zeznał , że jego pojazd był już „ wyprostowany”. Określił , że autobus przekroczył oś jezdni o około 20-30cm.

Wobec tak rozbieżnych wersji zdarzenia został dopuszczony dowód z opinii biegłego sadowego D. M. (1). Biegły na wstępie wykazał istotne braki w materiale dowodowym dotyczące braku dokumentacji fotograficznej przedstawiającej uszkodzenia autobusu S. nr rej. (...), jest tylko część opisowa ,na miejscu zdarzenia nie ujawniono i nie zabezpieczono śladów materialnych mogących mieć związek ze zdarzeniem. Ustalił , że uszkodzenia opisane i udokumentowane w materiale zdjęciowym w pojeździe m-ki N. wskazują , że pomiędzy prawym bokiem nadwozia N. a przeszkodą , która kontaktowała się z tą częścią nadwozia doszło do styczno-otarciowego kontaktu. Przeszkoda , z którą kontaktowała się ta część nadwozia pojazdu przemieszczała się do tyłu względem N. . Z kolei mało precyzyjny opis uszkodzeń przedniej części autobusu nie daje możliwości ustalenia cech charakterystycznych tych uszkodzeń , ich wysycenia i przebiegu , przy braku dokumentacji zdjęciowej. Potwierdził , że pomiędzy przednim narożnikiem tego pojazdu , a przeszkodą ,z którą kontaktowała się ta część nadwozia autobusu doszło do kontaktu styczno-otarciowego. Przy czym otarciowy charakter zderzenia , nieznaną miejscem zdarzenia oraz rzeczywistych pozycji pokolizyjnych pojazdów, uniemożliwia obliczenie prędkości uczestniczących w zderzeniu pojazdów. Uczestnicy wskazali różne miejsca , w których doszło do przecięcia torów ruchu pojazdów. Odpowiednio , że na lewym kierujący pojazdem m-ki N. i na prawym kierujący autobusem. Biegły wskazał , że nie można jednoznacznie ustalić która z przedstawionych wersji odpowiada stanowi faktycznemu, ponieważ nie jest on w stanie wykluczyć którejkolwiek z nich w świetle przedstawionego materiału dowodowego.

Sąd w pełni podzielił ustalenia zawarte w opinii biegłego D. M. , ponieważ jest ona rzetelna. Biegły wskazał na istotne braki w postaci braku dokumentacji technicznej pojazdu kierowanego przez obwinionego J. B..

Pracodawca obwinionego (...) w O. potwierdził te okoliczności ,nie uzasadniając z jakiej przyczyny dozór techniczny nie przeprowadził oględzin autobusu ani nie wykonał dokumentacji zdjęciowej.

W sprawie został dopuszczony kolejny biegły sądowy E. R. . Z przeprowadzonych przez niego ustaleń , wynika , że , jako bardziej prawdopodobną wersję przyjął wersję obwinionego kierującego autobusem m-ki S.. Przyjął , analogiczne jak poprzedni biegły , że brak zidentyfikowanego miejsca kontaktu w chwili zdarzenia wyklucza przyjęcie jednoznacznej wersji zdarzenia. Mimo tego uznał że w zaistniałej sytuacji mało prawdopodobne jest by kierujący autobusem S. ,mając niczym nieograniczoną możliwość postrzegania znajdującego się z jego lewej strony pojazdu , podjął się wykonania zmiany toru jazdy ma przebiegający w kierunku widocznego samochodu N. (...). I na tej podstawie jako bardziej prawdopodobną uznał , że to swoją taktyką i techniką jazdy przyczynił się do zdarzenia kierujący pojazdem m-ki N. (...), który wykonał manewr bez zachowania szczególnej ostrożności i uwzględnienia istniejącej sytuacji na drodze.

Sąd uznał , że opinia jest jasna ,lecz końcowe ustalenia niespójne , ponieważ z jednej strony biegły wyklucza w oparciu o braki w materiale dowodowym możliwość przyjęcia jednoznacznej wersji zdarzenia, z drugiej na podstawie ogólnie przyjętych zasad logiki i zachowania kierowców stwierdza , że obwiniony miał nieograniczoną widoczność ,co utożsamia z niemożnością przyczynienia się przez niego do zaistniałego zdarzenia.

Zdaniem Sądu ten sposób rozumowania jest obarczony wadą , zwłaszcza w świetle rutyny , czy innych nie zawsze dających się wytłumaczyć zachowań kierowców , w tym kierowców zawodowych m jak obwiniony.

Wskazać należy , że przedmiotem ochrony określonym w dyspozycji art. 86 kw jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym zagrożone przez niezachowanie należytej ostrożności, powodującej zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym (§1) .Zachowanie sprawcy naruszające komentowany przepis będzie polegało na niezachowaniu należytej ostrożności,

następstwem czego jest spowodowanie zagrożenia w bezpieczeństwie ruchu drogowego. Zgodnie z przepisami Prawa o Ruchu Drogowym (art. 3) każdy uczestnik ruchu, czyli pieszy, kierujący, a także inne osoby przebywające w pojeździe lub na pojeździe znajdującym się na drodze są obowiązani zachować szczególną ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga – szczególną ostrożność, czyli unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić lub w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Przez działanie rozumie się także zaniechanie. Jednocześnie każdy uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze mają prawo liczyć, że inni uczestnicy tego ruchu przestrzegają przepisów ruchu drogowego, chyba że okoliczności wskazują na możliwość odmiennego ich zachowania.

Jak wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1976 r VI KRN 135/76, każdy kierowca jest obowiązany do prowadzenia pojazdu samochodowego z należytą ostrożnością, a więc do przedsięwzięcia takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów samochodowych są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także do powstrzymywania się od czynności, które mogą to bezpieczeństwo zmniejszyć.

Zgodnie z przepisami Prawo O Ruchu Drogowym przez określenie szczególna ostrożność należy rozumieć zachowanie ostrożności polegającej na zwiększeniu uwagi i dostosowania zachowania uczestnika ruchu, a więc pieszego, kierującego a także innej osoby przebywającej w pojeździe lub na pojeździe znajdującym się na drodze, do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie.

Odpowiedzialność na podstawie art. 86 § 1 kw będzie ponosił sprawca, który poprzez zachowanie nienależytej ostrożności spowodował realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czyli groźbę wypadku drogowego czy innego niebezpieczeństwa mogącego prowadzić do kolizji drogowej. Wykroczenie określone w art. 86 kw ma charakter powszechny i materialny, a więc może je popełnić każdy uczestnik ruchu drogowego poprzez działanie, umyślne, jak i nieumyślne, którego skutkiem jest realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. (W. Janowski, komentarz do art. 86 Kodeksu Wykroczeń, Lex 2010)

Zgodnie z art. 22 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Nałożenie na kierujących szczególnych obowiązków ma swoje praktyczne konsekwencje i dotyczy obydwu uczestników ruchu. W realiach niniejszej sprawy, zdaniem Sądu, materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia wersji jednoznacznej w tym ustalenia, że obwiniony J. B. sprostował w/w wymogom bez pominięcia wersji pokrzywdzonego. W przedmiotowej sprawie istnieje szereg wątpliwości, które Sąd tłumaczył na korzyść obwinionego zgodnie z zasadą in dubio pro reo i wyłącznie z tych względów uniewinnił obwinionego od stawianego mu zarzutu, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.